

Opracowanie zaleceń

dotyczących wykonania zabiegów pielęgnacyjnych i konserwatorskich
pomnika przyrody „Aleja drzew”
posadowionej na działce nr 364/2 obręb Czmoń

Opracowanie:
Rzecznawca SITO
inż. Krzysztof Szklarek
specjalność – Dendrologia
upr. nr 1050

Kórnik, styczeń 2023

SPIS TREŚCI

1. PODSTAWY FORMALNOPRAWNE

- 1.1. Zamawiający
- 1.2. Przedmiot opracowania
- 1.3. Cel opracowania
- 1.4. Data wykonania lustracji w terenie

2. OPIS DRZEW

3. ZALECENIA PIELEGNACYJNE I KONSERWATORSKIE

4. UWAGI KOŃCOWE

1. Podstawy formalnoprawne

- 1.1 Opracowanie zaleceń przeprowadzono na zlecenie Urzędu Miasta i Gminy Kórnik, Plac Niepodległości 1, 62-035 Kórnik
- 1.2 Przedmiotem opracowania jest Pomnik Przyrody „Aleja Drzew” posadowiony na działce geodezyjnych nr 364/2 obręb Czmoń.
- 1.3 Celem jest opracowanie zaleceń do wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych i konserwatorskich na drzewach rosnących na w/w alei
- 1.4 Lustrację drzew przeprowadzono w dniu 23.09.2022 roku.

2. Opis drzew

Pomnik Przyrody „Aleja Drzew” posadowiony jest na terenie Gminy Kórnik wzdłuż ul. Leśnej, wiodącej północnym skrajem lasu kórnickiego od obwodnicy Kórnik nr 434 w kierunku miejscowości Konarskie. „Aleja Drzew” o numerze ewidencyjnym 613 położona jest na działce geodezyjnej nr 364/2 obręb Czmoń. Właścicielem i jednocześnie zarządcą tej alei jest Gmina Kórnik.

Fot.1 i 2 Pomnik Przyrody „Aleja drzew” –
widok od strony obwodnicy (fot.1) i od strony końca alei (fot.2)

W alei tej rosną łącznie 72 drzewa, z których 68 to drzewa buka zwyczajnego (*Fagus sylvatica*). Pozostałe cztery drzewa to około 70-letnie; jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* – żółta strzałka na fot.3) i olsza czarna (*Alnus glutinosa* – biała strzałka na fot.3), 80-letnia brzoza brodawkowata (*Betula pendula* – zielona strzałka na fot.3) i prawie stuletnia dzika grusza (*Pyrus communis* – fot.4).

Fot.3 Olsza czarna, jesion wyniosły i brzoza brodawkowata

Fot.4 Dzika grusza

U buków zwyczajnych stanowiących pomnikową aleję drzew występuje duże zróżnicowanie wiekowe. Jedenaście z nich, o obwodach pni mierzonych na wysokości pierśnicy (130cm) a wynoszących od 59 do 94 centymetrów może liczyć od 50 do 78 lat. Dziewiętnaście to drzewa o obwodach od 102 do 197 centymetrów, mogące liczyć od 85 do 123 lat. Trzydzieści sześć drzew buka zwyczajnego mających obwoły pni od 201 do 294 centymetrów jest w wieku od 127 do 187 lat, a dwa o obwodach 305 i 347 centymetrów to drzewa w wieku 195 i 220 lat.

Tak jak rozpiętość wieku drzew rosnących w pomnikowej „Alei drzew” jest zróżnicowana, tak i ich stan zdrowotny jest różny, od w pełni zdrowych drzew, bez większego posuszu, do częściowo lub całkowicie obumarłych. Korony wszystkich drzew rosnących w „Alei pomnikowej” ze względu na duże zacienienie od strony lasu są mocno wybujałe i asymetrycznie rozrzucone w stronę pola, jako miejsca lepiej nasłonecznionego.

Zestawienie zbiorcze

L.p.	Nazwa polska	Obwód pnia		Uwagi
		na wys. 5cm	na wys. 130cm	
Lewa strona				
1	Buk zwyczajny	129	106	
2	Buk zwyczajny	82	65	
3	Buk zwyczajny	267	235	
4	Buk zwyczajny	131	110	
5	Buk zwyczajny	106	90	
6	Buk zwyczajny	118	101	
7	Buk zwyczajny	117	109	Suche drzewo
8	Buk zwyczajny	128	109	

9	Buk zwyczajny	84	67	Suche drzewo
10	Buk zwyczajny	91	81	
11	Buk zwyczajny	259	228	Suche dwa konary korony
12	Buk zwyczajny	282	242	
13	Buk zwyczajny	73	59	
14	Buk zwyczajny	120	102	
15	Buk zwyczajny	297	262	Suche drzewo
16	Buk zwyczajny	310	265	
17	Buk zwyczajny	110	89	
18	Buk zwyczajny	a)110 b)76	a)94 b)63	Drzewo do wycięcia
19	Buk zwyczajny	110	92	
20	Buk zwyczajny	101	87	
21	Buk zwyczajny	324	293	
22	Buk zwyczajny	195	161	
23	Buk zwyczajny	206	179	Suche drzewo
24	Buk zwyczajny	276	233	Suche drzewo
25	Buk zwyczajny	240	213	
26	Buk zwyczajny	230	216	Suche drzewo
27	Buk zwyczajny	226	199	
28	Buk zwyczajny	305	242	
29	Buk zwyczajny			wykrot
30	Buk zwyczajny	197	178	
31	Buk zwyczajny	273	240	
32	Buk zwyczajny	140	118	
33	Buk zwyczajny	220	170	
34	Buk zwyczajny	200	171	
35	Buk zwyczajny	194	164	
36	Buk zwyczajny	208	207	
37	Buk zwyczajny	142	121	
38	Buk zwyczajny	72	57	Suche drzewo
39	Buk zwyczajny	206	178	
40	Buk zwyczajny	204	186	
41	Buk zwyczajny	203	170	
42	Buk zwyczajny	201	167	
Prawa strona				
43	Olsza czarna	163	131	
44	Jesion wyniosły	140	113	
45	Buk zwyczajny	208	182	
46	Buk zwyczajny	179	152	
47	Brzoza brodawkowata	210	172	
48	Grusza pospolita	157	136	
49	Buk zwyczajny	106	89	
50	Buk zwyczajny	156	66; 53; 47	
51	Buk zwyczajny	277	249	
52	Buk zwyczajny	203	179	
53	Buk zwyczajny	240	218	Suche drzewo z wyłamaną koroną na wys. 4,1m
54	Buk zwyczajny	293	161	Podpalony pień drzewa z wyłamaną koroną
55	Buk zwyczajny	290	251	Suche drzewo
56	Buk zwyczajny	312	277	
57	Buk zwyczajny	336	283	

58	Buk zwyczajny	371	286; 116	Suche drzewo
59	Buk zwyczajny	142	125	
60	Buk zwyczajny	344	289	Korona drzewa na wpół sucha
61	Buk zwyczajny	108	94	
62	Buk zwyczajny	97	86	
63	Buk zwyczajny	a)281 b)113	a)268 b)98	Dwa drzewa zrosnięte u podstawy pnia, u których korona drzewa „a” jest na wpół sucha
64	Buk zwyczajny	183	157	Wokół suchego drewna pnia dwa pasma żywej kory i łyka, z których wyrasta konar młodej korony
65	Buk zwyczajny	300	256	
66	Buk zwyczajny	212	180	
67	Buk zwyczajny	260	242	Wyłamana korona na wys. 3,8m
68	Buk zwyczajny	252	203	Suche drzewo
69	Buk zwyczajny	319	284	
70	Buk zwyczajny	383	347	
71	Buk zwyczajny	a)131 b)162 c)248	a)118 b)102; 86 c)230	Skupisko trzech drzew buka, w tym jedno środkowe jest dwupniowe
72	Buk zwyczajny	353	327	

3. Zalecenia do wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych i konserwatorskich na drzewach rosnących na w alei pomnikowej

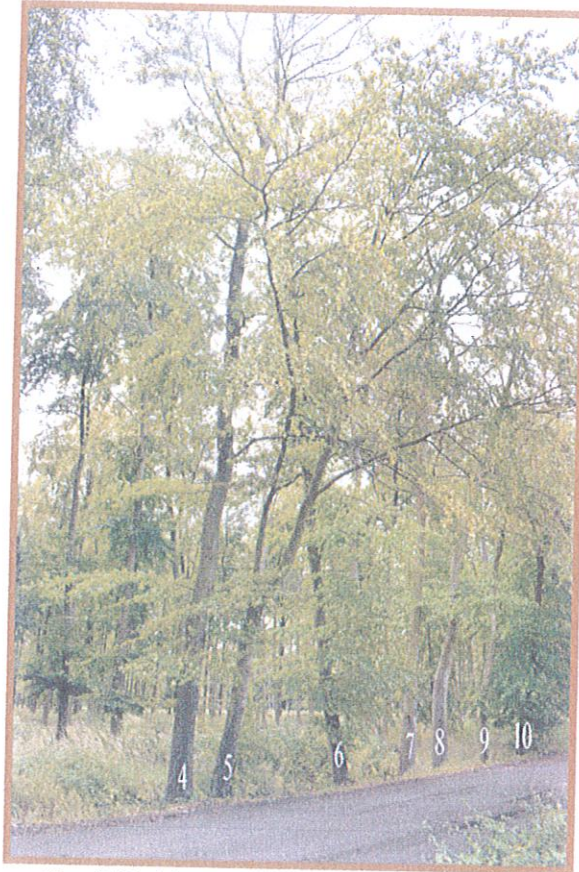

Fot.5 Buki zwyczajne od 1 do 4

Fot.6 Buki 3 i 4

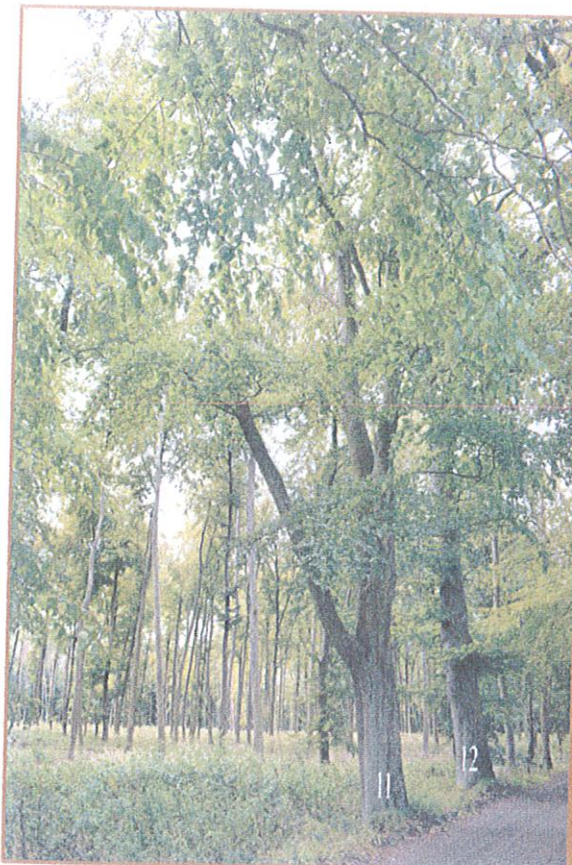
W związku z dużym zróżnicowaniem wiekowym drzew, a tym samym i ich różnym stanem zdrowotnym, postanowiono zalecenia pielęgnacyjno-konserwatorskie opisać oddzielnie dla poszczególnego drzewa. I tak:

- u drzewa nr 1 (fot.5) należałoby w pierwszej kolejności usunąć występujący w niewielkiej ilości posusz. Jednocześnie należy skorygować dłuższe przyrosty konarów i gałęzi od strony drogi w stosunku do gałęzi rosnących od strony lasu, poprawiając tym samym statykę samego drzewa. Wskazane byłoby ponadto usunięcie u nasady pnia młodej samosiejki.
- u drzewa nr 2 (fot.5) od ziemi do wysokości około 3,0m należałoby podkrzesać wyrastające na pniu gałęzie i w niewielkim stopniu przyciąć od góry pędy w koronie drzewa w celu poprawienia jej budowy
- u drzewa nr 3 (fot.6) potrzebne jest tylko usunięcie posuszu i wycięcie lub skrócenie gałęzi rosnącej nad drogą
- u drzewa nr 4 (fot.6 i 7) należałoby podkrzesać gałęzie na pniu do wysokości około 3 metrów, usunąć posusz i uformować koronę dla poprawienia statyki drzewa

Fot.7 Buki zwyczajne od nr 4 do nr 10

- u drzewa nr 5 (fot.7) konieczna jest korekta korony w celu poprawienia statyki drzewa i usunięcie występującego posuszu
- u drzewa nr 6 (fot.7) wskazane by było podkrzesanie pnia do wysokości około 3,0m i usunięcie posuszu w łączności z uformowaniem korony
- drzewa nr 7 i 9 (fot.7) jako w pełni suche powinny zostać wycięte w celu pozostawienia większej przestrzeni dla wzrostu pozostałych drzew rosnących w szpalerze lub po krótkim przycięciu kilku konarów (pozostałości po koronie drzewa) pozostawić pionowo stojące suche pnie jako miejsca schronienia i źródło pożywienia dla ksylofagów
- u drzewa nr 8 (fot.7) należałoby usunąć występujący posusz z jednoczesnym uformowaniem korony
- u drzewa nr 10 (fot.7) wskazane by było podkrzesanie pnia do wysokości około 3,0m i usunięcie posuszu
- u drzewa nr 11 (fot.8) do wycięcia są dwa suche konary, a w części pozostałej korony należałoby usunąć posusz z jednoczesnym jej uformowaniem

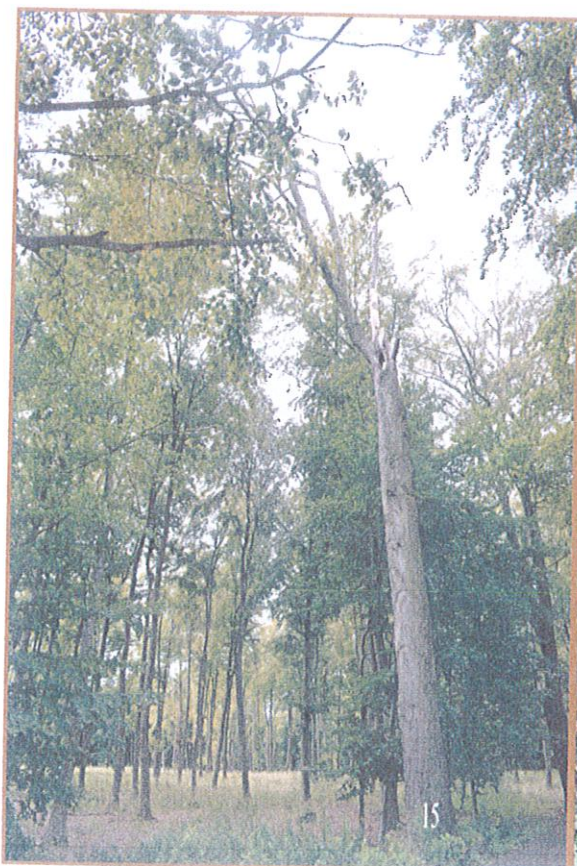

Fot.8 Buki nr 11 i 12

Fot.9 Buki nr 13-15

- u drzewa nr 12 (fot.8) należałoby usunąć z pnia kilka odrostów oraz posusz w koronie
- u drzew nr 13 i 14 (fot.9) wskazane by było dokonanie formowania ich koron łącznie z likwidacją posuszu

Fot.10 Suchy buk nr 15

Fot.11 Grzyby saprofityczne

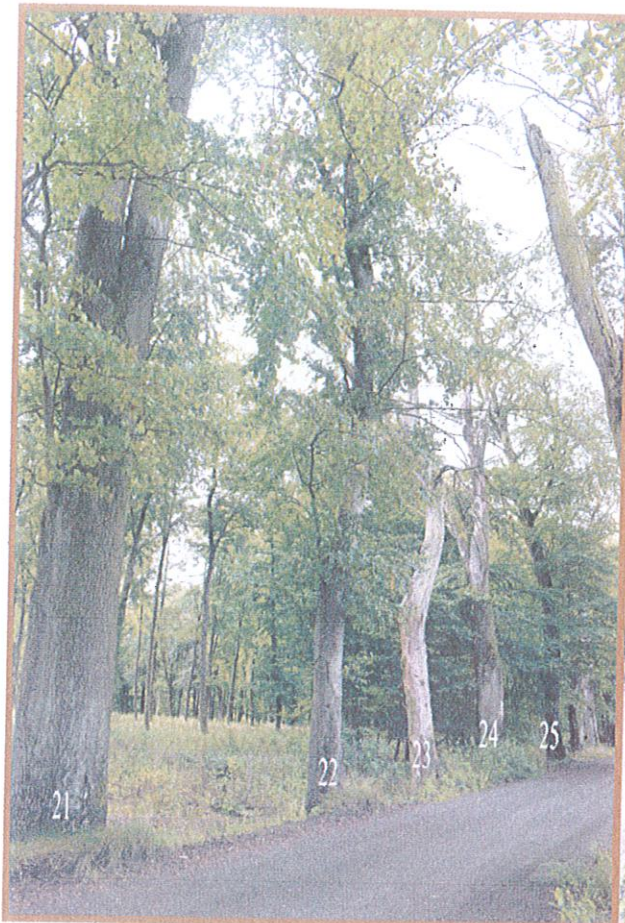
- pień suchego drzewa nr 15 (fot.9 - 11) po wycięciu dwóch niebezpiecznych konarów pozostawić jako miejsce schronienia i źródło pożywienia dla ksylofagów i grzybów saprofitycznych

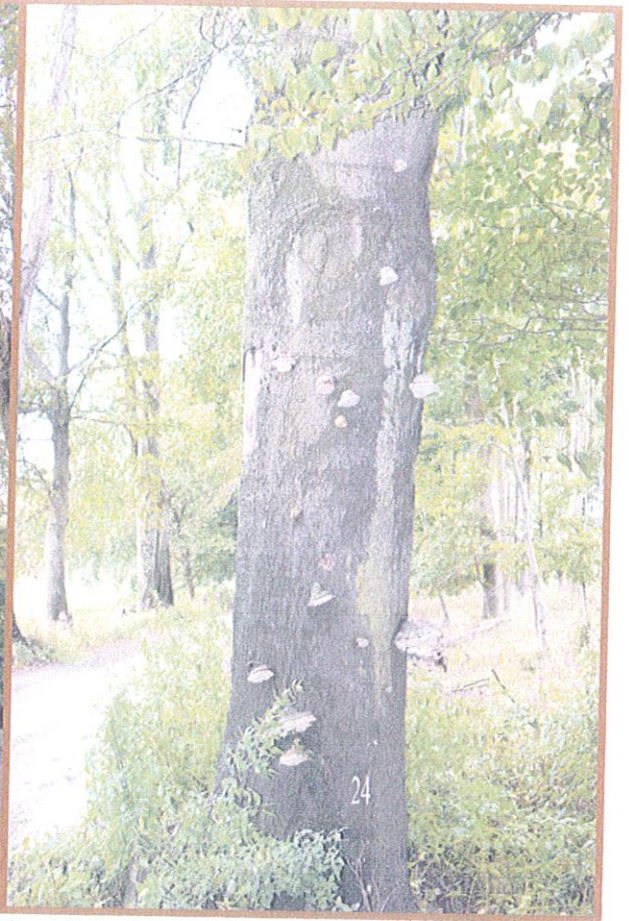
Fot.12 Buki nr 16 – 19

Fot.13 Buk do wycięcia

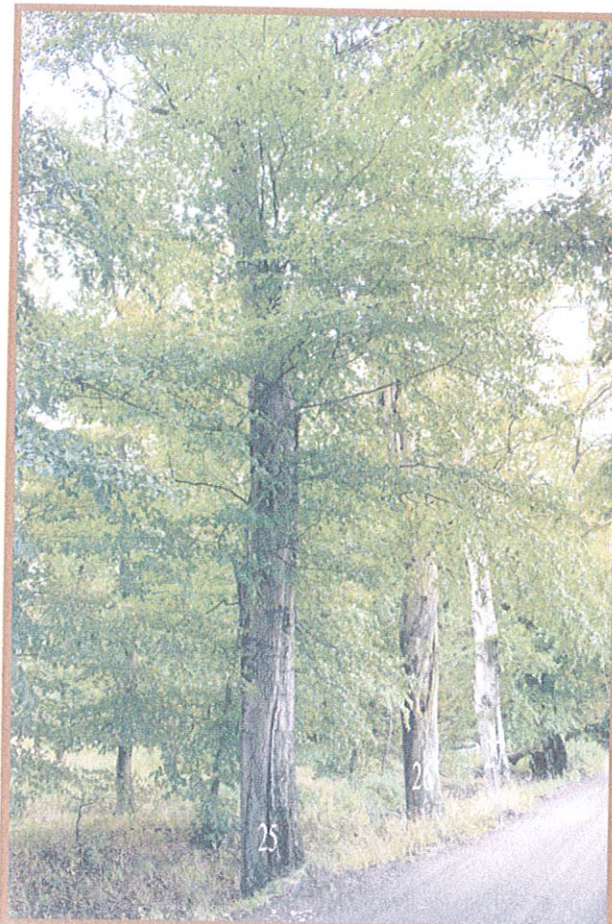
- u drzewa nr 16 (fot.12) potrzebne jest tylko usunięcie posuszu z niewielką korektą kształtu korony
- u drzewa nr 17 (fot.12) wskazane byłoby nieznaczne podkrzesanie pnia oraz usunięcie posuszu z korektą kształtu korony
- u drzewa nr 18 (fot.12 i 13) należałoby uformować koronę z jednoczesnym usunięciem posuszu oraz wycięciem samosiejki wyrastającej u nasady pnia. Celowym byłoby także wycięcie blisko rosnącego przechylonego drzewa (samosiejki buka) oznakowanego nr 18a.
- u drzew nr 19 do 22 (fot.12 i 14) uformowanie koron z usunięciem posuszu
- u suchych drzew nr 23, 24 i 26 (fot.14 do 16) należałoby podcinać niebezpiecznie sterczące suche konary i gałęzie uschłych koron, pozostawiając jedynie pnie, w których mogłyby egzystować liczne ksylofagi i grzyby saprofityczne
- u drzewa nr 25 (fot.14 i 16) należałoby uformować koronę wraz z usunięciem posuszu
- pień suchego drzewa nr 26 (fot.17) po odcięciu suchych gałęzi stanowiących niebezpieczeństwo dla poruszających się wokół niego ludzi i zwierząt, jak we wcześniej opisywanych przypadkach, należałoby pozostawić, aby mogły w nich egzystować ksylofagi i saprofityczne grzyby
- u drzew nr 27 i 28 (fot.18 i 19) należałoby w trakcie usuwania posuszu dokonać cięć poprawiających budowę ich koron, a tym samym i statykę drzew
- drzewo nr 29 (fot.19 i 20), a w zasadzie pozostałości po wykrocie, któremu odcięto pień i gdzieś wywieziono, pozostawiając jedynie wyrwany karcz z dwoma częściowymi konarami, ponieważ części te nie stanowią już wartości zabytkowych, należałoby uprzętnąć z alei lub po uporządkowanym ułożeniu pomiędzy bukami pozostawić jako miejsce schronienia i źródło pożywienia dla ksylofagów i grzybów saprofitycznych

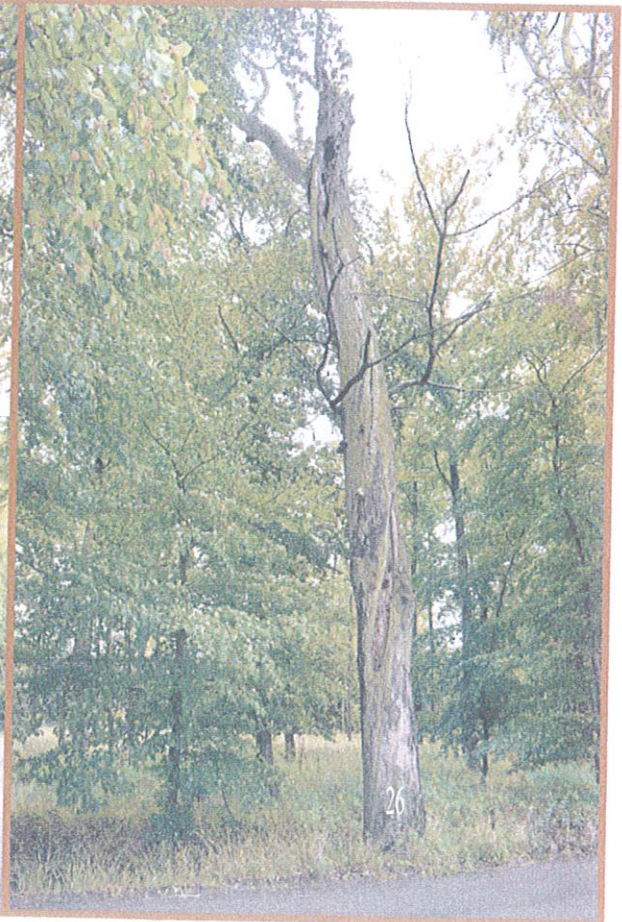
Fot.14 Buki nr 21 – 24

Fot.15 Suchy buk nr 24 porośnięty hubami

Fot.16 Buki nr 25 – 27

Fot.17 Suchy buk nr 26

Fot.18 Buk nr 28

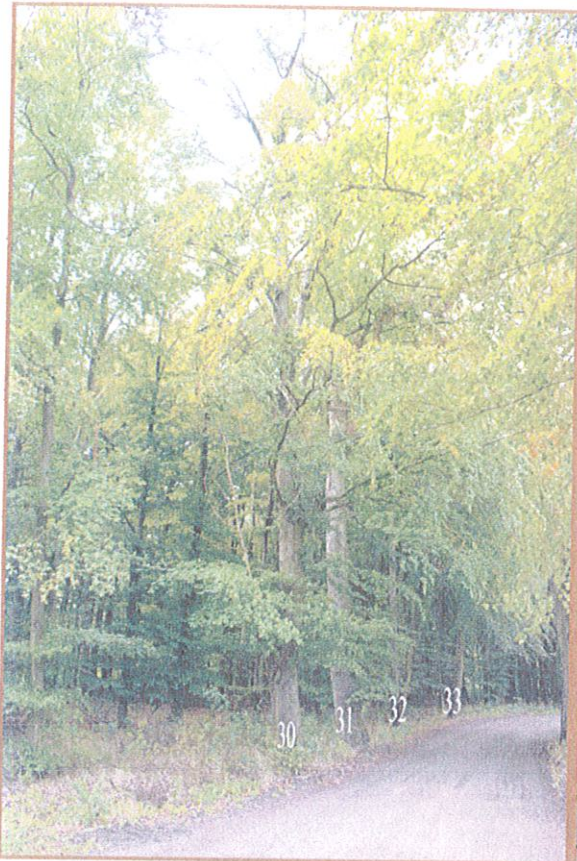
Fot.19 Buki nr 26 do 29

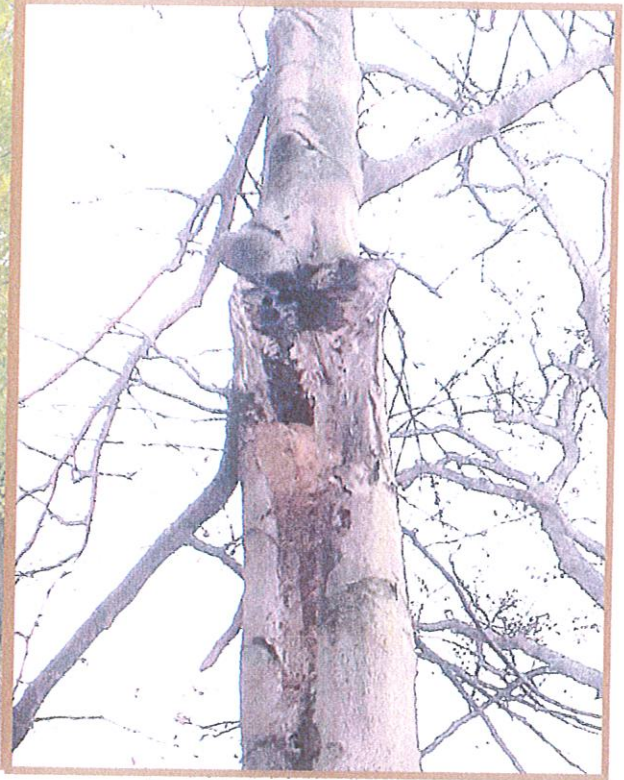
Fot.20 Wykrot buka nr 29

- u drzewa nr 30 (fot.21) należałoby podkrzesać gałęzie wyrastające z pnia do wysokości około 3m, usunąć posusz, formując przy tym kształt korony
- u drzewa nr 31 (fot.22), w wyniku oderwania się jednego konara w koronie, powstała dziupla, w której w wyniku zainfekowania chorobami powodującymi rozkład drewna nastąpiło jego częściowe zmurszenie. Wyrastający na wysokości wypróchniałej dziupli drugi konar stanowi poważne niebezpieczeństwo samoistnego oderwania się od drzewa, a tym samym stanowi zagrożenie dla osób i zwierząt przebywających w jego zasięgu. Ponieważ nie ma możliwości w jakikolwiek sposób zabezpieczyć tego konara od oderwania się go od drzewa, należałoby go

więc wyciąć lub przynajmniej skrócić o połowę i na nowo uformować koronę drzewa, a drewno w powstałej dziupli zabezpieczyć przed dalszym próchnieniem.

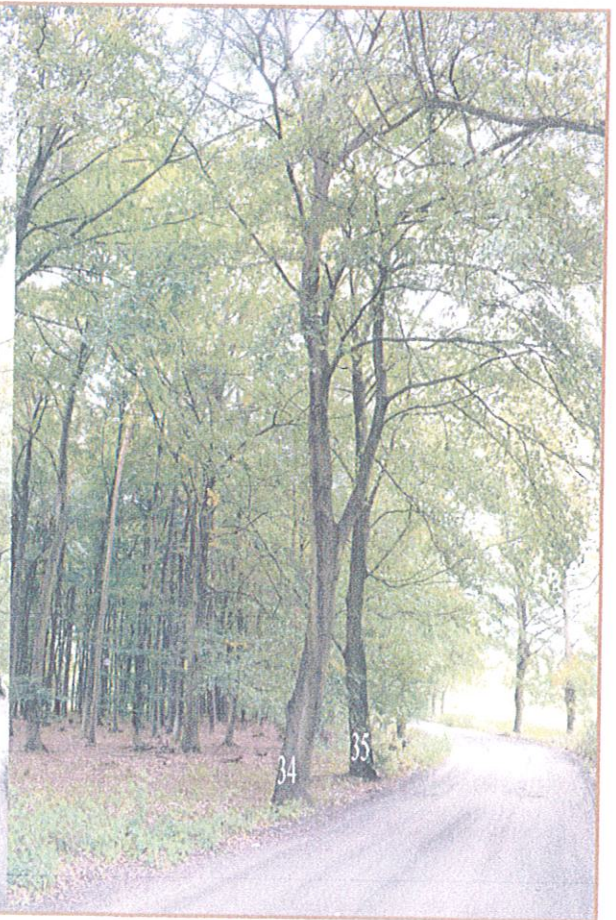
Fot.21 Buki nr 30 do 33

Fot.22 Buk nr 31 z dziuplą

Fot.23 Buki nr 32 do 35

Fot.24 Buki nr 34 i 35

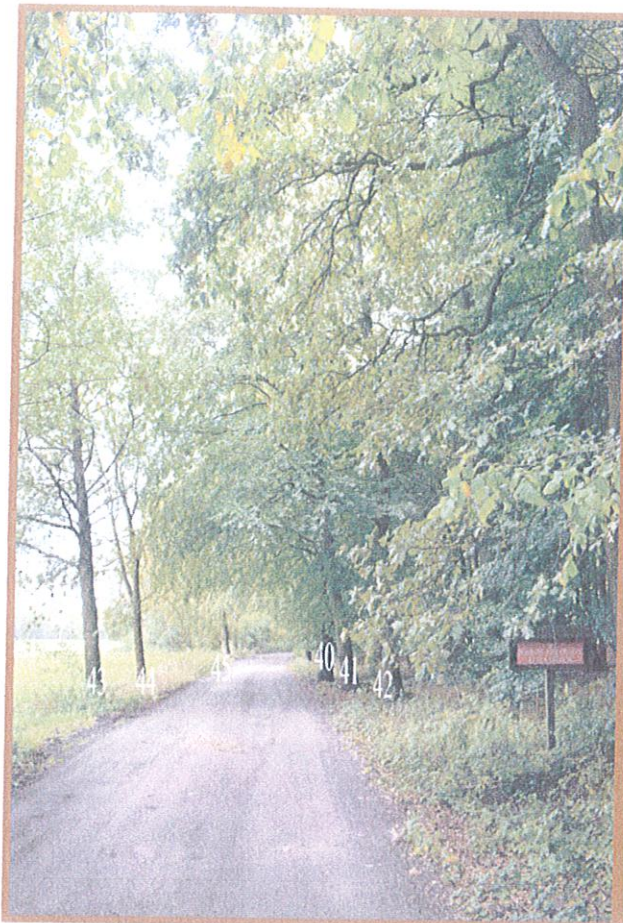
- u drzew 32 i 33 (fot.21 i 23) należałoby usunąć posusz z jednoczesnym uformowaniem ich koron
- u drzewa nr 34 (fot.24) wystarczyłoby usunąć niewielki posusz
- u drzewa nr 35 (fot.24) oprócz wycięcia posuszu wskazane by było przycięcie jednej gałęzi przewieszającej się nad drogą
- u drzew nr 36 i 37 (fot.24 i 25) podczas usuwania posuszu dobrze by było dokonać niewielkiej korekty ich koron

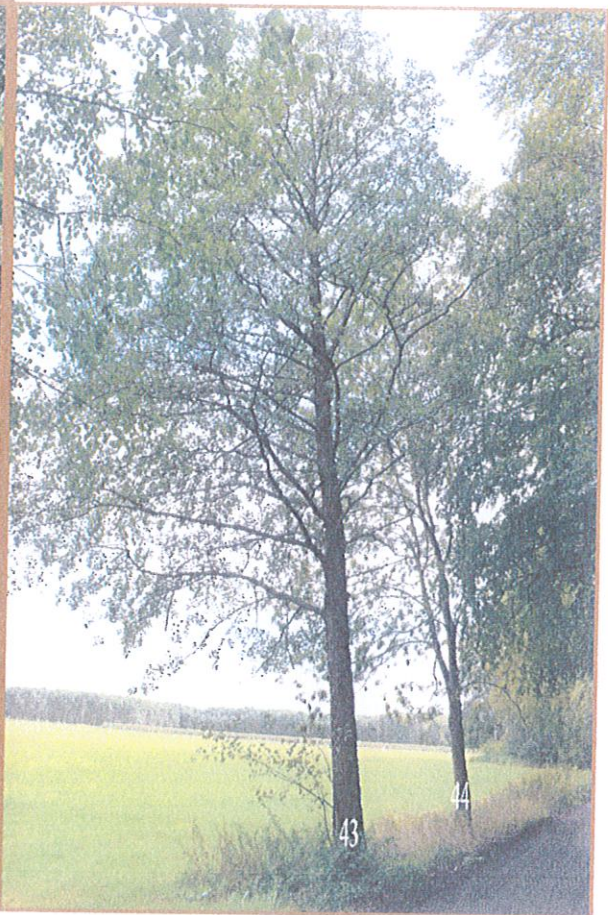
Fot.25 Buki 37 do 39

Fot.26 Buki 40 i 41

- pień suchego buka nr 38 (fot.25) nie wnoszącego większej wartości do alei pomnikowych drzew najlepiej by było wyciąć, tworząc w ten sposób większą przestrzeń dla sąsiadujących drzew
- u drzewa nr 39 (fot.25) należałoby krótko przyciąć dwa konary przewieszające się nad drogą, powycinać z pnia do wysokości około 3m gałęzie sięgające drogi oraz usunąć posusz
- u drzewa nr 40 (fot.26) konieczne jest wycięcie gałęzi sięgających drogi, a porastające pień do wysokości około 3m i usunięcie posuszu
- u drzewa nr 41 (fot.26 i 27) należałoby wyciąć lub przynajmniej krótko przyciąć dwa konary przewieszające się nad drogą i usunąć posusz
- u drzewa nr 42 (fot.27) należałoby wyciąć jedną gałąź wystającą nad drogę i usunąć posusz
- u olchy czarnej nr 43 i u jesionu wyniosłego nr 44 (fot.28) wystarczyłoby usunąć niewielki posusz
- u buków zwyczajnych nr 45 i 46 (fot.29) należałoby usunąć posusz z jednoczesnym poprawieniem asymetryczności ich koron
- u brzozy brodawkowatej nr 47 (fot.29 i 30) wystarczyłoby usunąć niewielki posusz
- u gruszy nr 48 (fot.31) w celu zapobieżenia rozerwania się drzewa należałoby całkowicie wyciąć lub przynajmniej silnie zredukować konar rosnący od strony pola i usunąć posusz
- u drzewa nr 49 (fot.32) należałoby usunąć posusz, a po wycięciu trzypniowego buka nr 50 uformować koronę

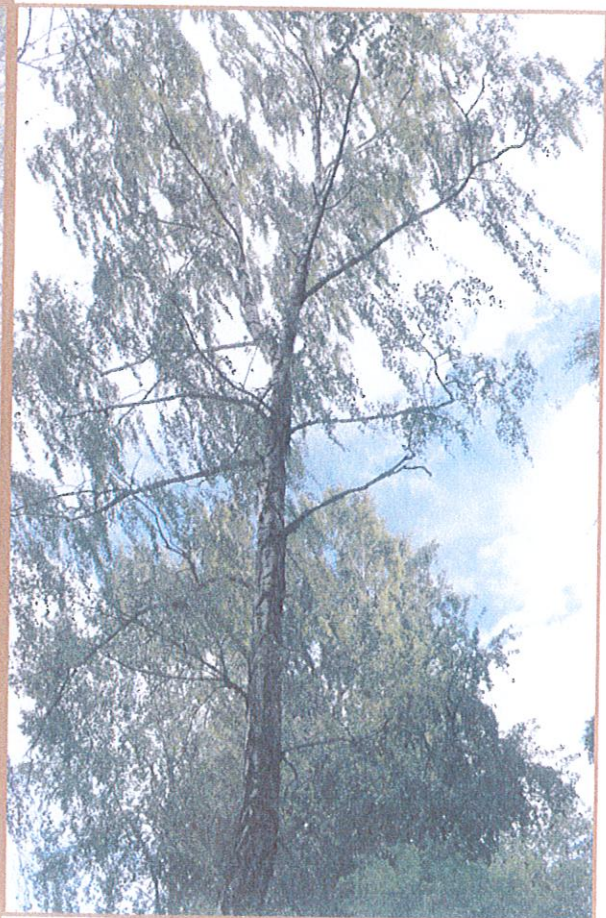
Fot.27 Drzewa w alei od 40 do 45

Fot.28 Olcha nr 43 i jesion nr 44

Fot.29 Buki nr 45 i 46 oraz brzoza nr 47

Fot.30 Korona brzozy nr 47

Fot.31 Grusza pospolita nr 48

Fot.32 Buki nr 49 i 50

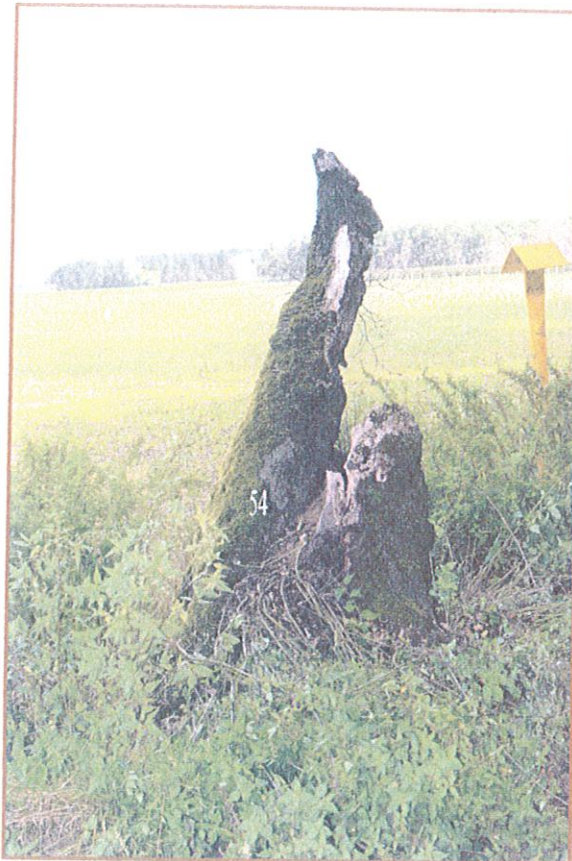
- trzypniowy buk nr 50 (fot.32) nie wnoszący większej wartości do alei pomnikowych drzew powinien zostać całkowicie wycięty

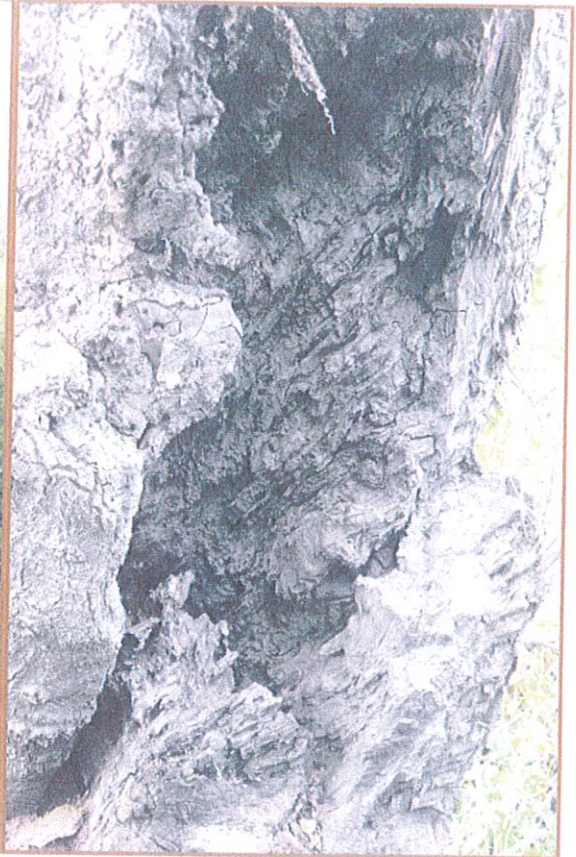
Fot.33 Buk nr 51

Fot.34 Buki nr 52 i 53

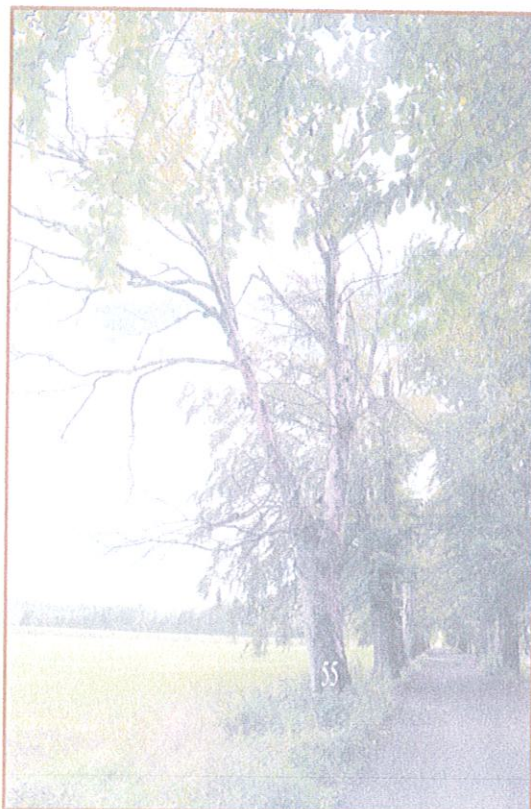
- u drzew nr 51 i 52 (fot.33 i 34) wystarczyłoby usunąć posusz z ewentualną niewielką korektą koron
- pozbawiony korony pień buka nr 53 (fot.34) nie stanowiący zagrożenia dla ludzi i przejeżdżających pojazdów powinien być pozostawiony, by mogły w nim egzystować liczne ksylofagi i grzyby saprofityczne

Fot.35 Kikut po buku nr 54...

Fot.36 ...i wypalone jego wnętrze

Fot.37 Suchy buk nr 55...

Fot.38 ...i porosły na jego pniu gruzłek cynobrowy

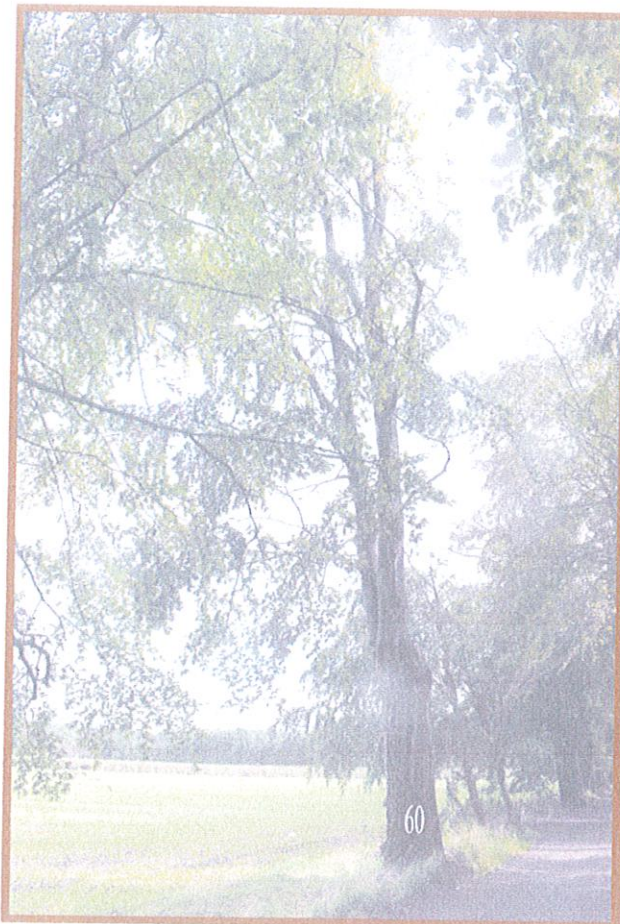
- bestialsko potraktowane przez wandalów pozostałości pnia buka nr 54 (fot.35 i 36) powinny się pozostawić do samoistnego rozpadu
- suche drzewo nr 55 (fot.37 i 38) po wycięciu wszystkich gałęzi i skróceniu dwóch konarów powinno się zostawić, by mogły egzystować w pozostawionym drzewie liczne ksylofagi i grzyby saprofityczne

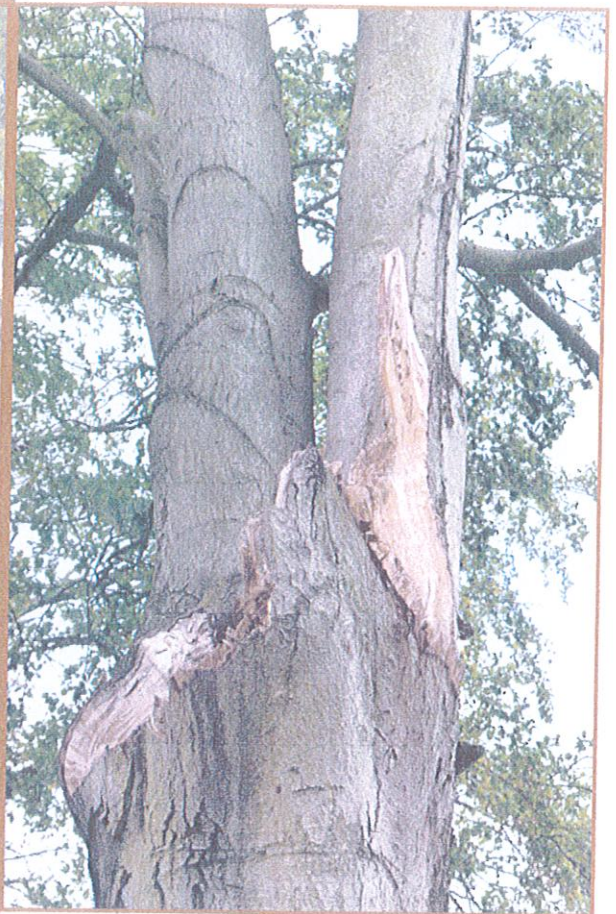
Fot.39 Buki nr 56 do 58

Fot.40 Buki nr 58 do 60

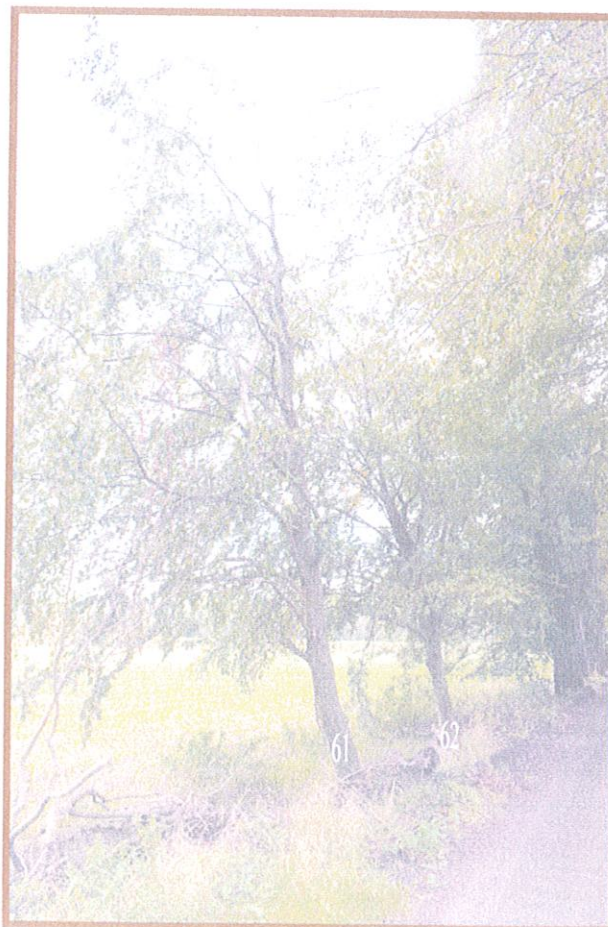
- u drzewa nr 56 i 57 (fot.39) należałoby wykonać niewielką korektę koron, korygując ich asymetryczność z jednoczesnym usunięciem posuszu
- pozostałość suchego drzewa nr 58 (fot.39 i 40) po wycięciu odpadającego kikuta konara i drobniejszych suchych gałęzi należałoby pozostawić, by mogły w niej egzystować liczne ksylofagi i grzyby oraz porosty
- u drzewa nr 59 (fot.40) należałoby skorygować asymetryczność korony i usunąć posusz
- u na wpół suchego buka nr 60 (fot.41 i 42) dwa z czterech konarów są wyłamane, a jeden suchy, należałoby silnie przyciąć, by nie zagrażał bezpieczeństwu ludzi i przejeżdżających drogą pojazdów. U czwartego, jeszcze żyjącego konara, należałoby wykonać cięcia korygujące asymetryczność pozostałej korony z jednoczesnym usunięciem posuszu
- u drzew nr 61 i 62 (fot.43) poza usunięciem posuszu należałoby wykonać korekty ich koron, likwidując w ten sposób ich asymetryczność
- u drzewa nr 63 (fot.44) należałoby wyciąć jeden suchy gruby konar z korony drzewa stanowiący niebezpieczeństwo dla ludzi i przejeżdżających pojazdów oraz usunąć posusz i skorygować asymetryczną budowę korony drzewa

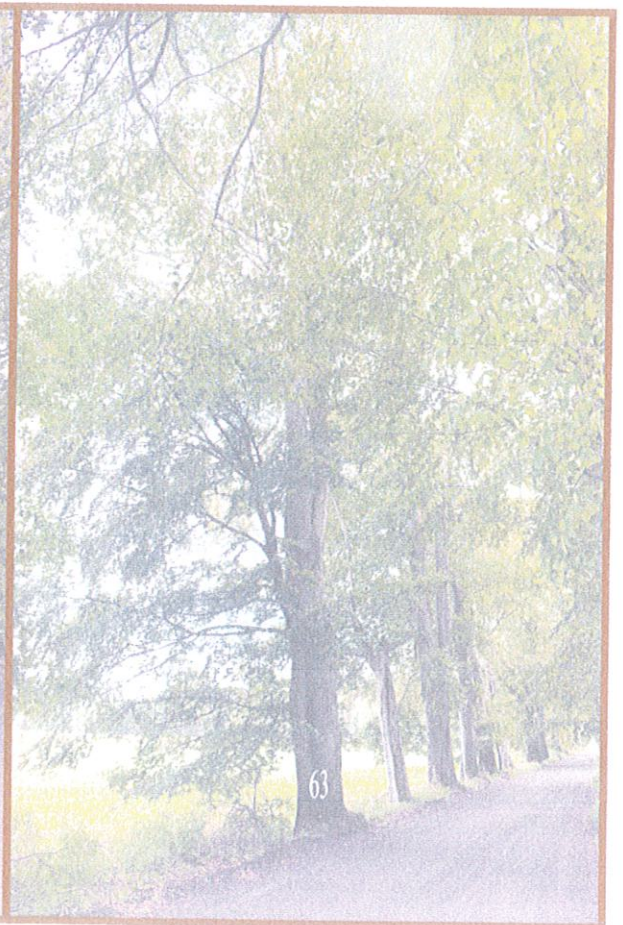
Fot. 41 Na wpół suchy buk nr 60...

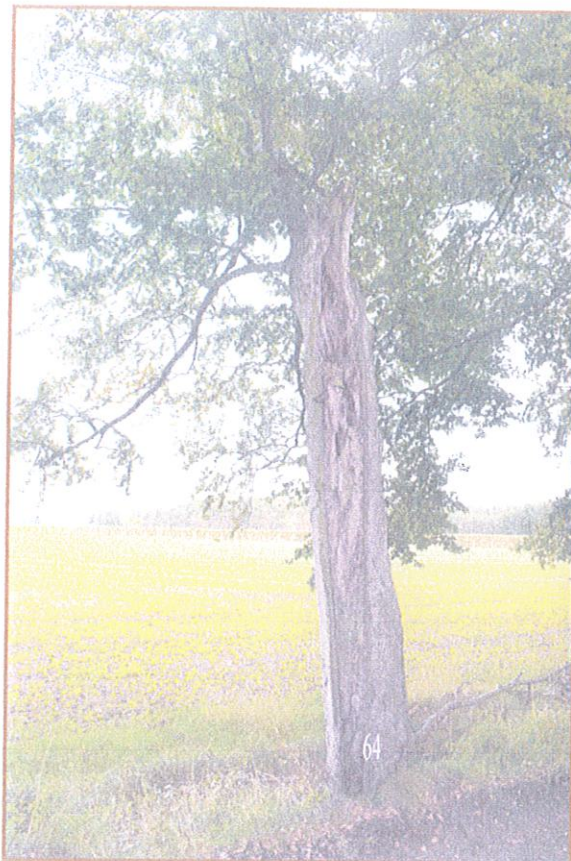
Fot.42 ...z wyłamanymi konarami

Fot.43 Buki nr 62 i 63

Fot.44 Buk nr 63

Fot.45 Buk nr 64

Fot.46 Buk nr 65

- u drzewa nr 64 (fot.45) potrzebne jest tylko niewielkie przycięcie gałęzi stanowiących namiastkę korony
- u drzewa nr 65 (fit.46) usunięcie posuszu

Fot.47 Buk nr 66

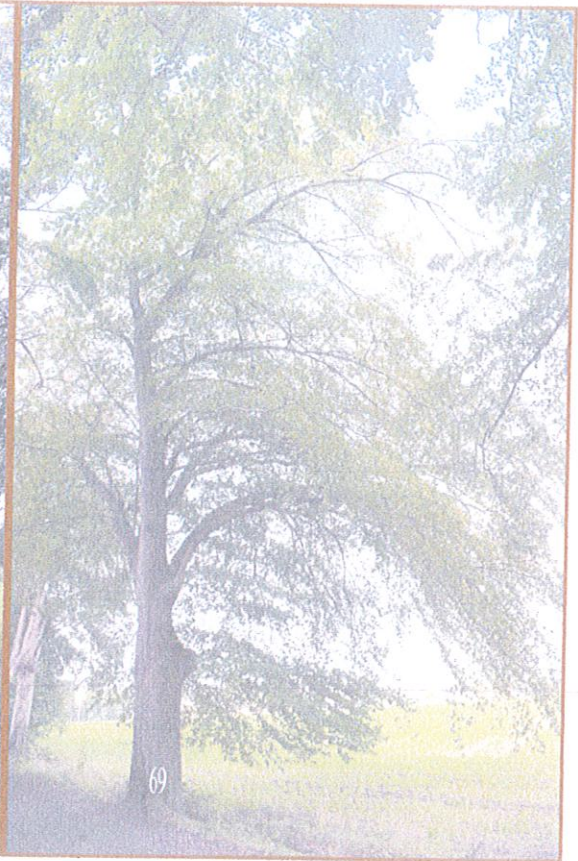

Fot.48 Buk nr 67

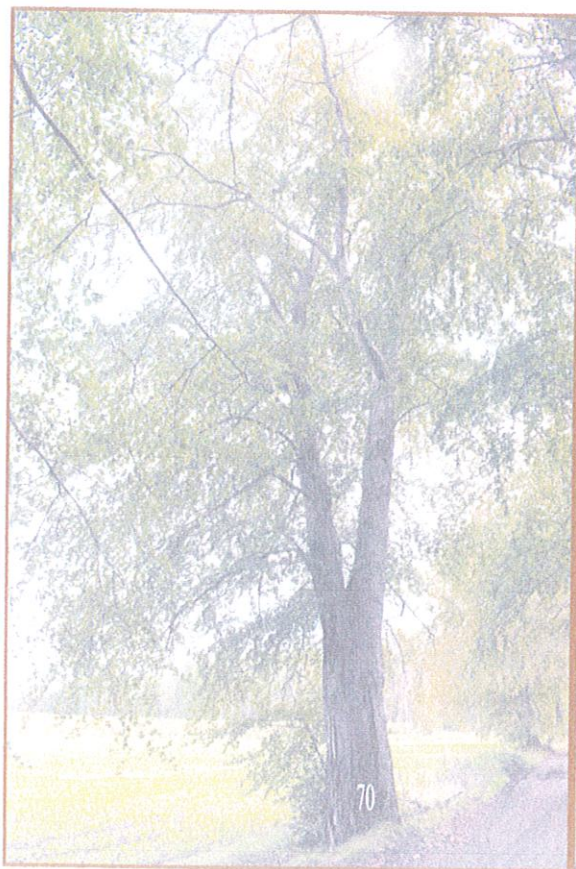
- u drzewa nr 66 (fot.47) wystarczyłoby usunąć posusz i powycinać odrosty oraz blisko pnia rosnące samosiejki
- u drzewa nr 67 (fot.48) należałoby wyciąć odrosty i usunąć posusz

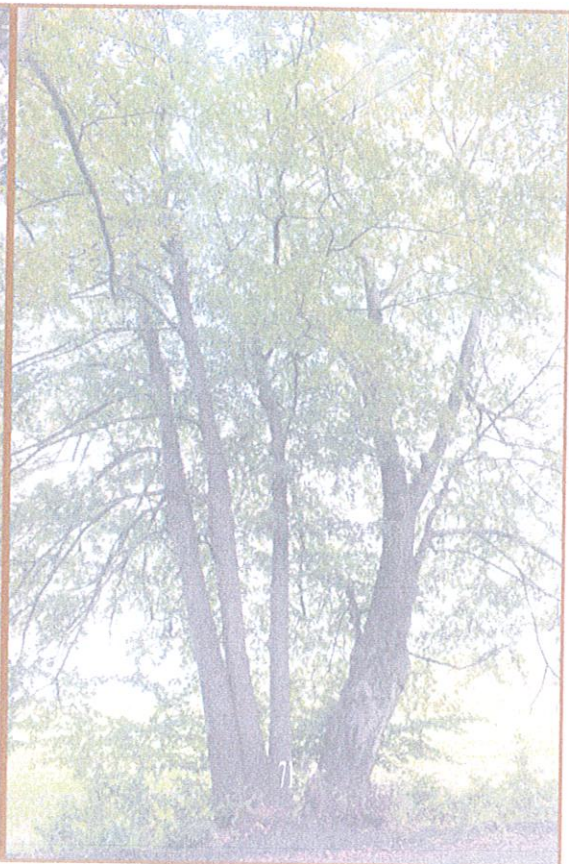
Fot.49 Suchy pień buka nr 68

Fot.50 Buk nr 69

Fot.51 Buk nr 70

Fot.52 Potrójne drzewo buka nr 71

- suchy pień buka nr 68 (fot.49) należałoby pozostawić, by mogły w nim żyć i rozmnażać się liczne ksylofagi i grzyby oraz porosty
- u drzewa nr 69 (fot.50) oprócz usunięcia posuszu należałoby wykonać cięcia korygujące asymetryczność korony
- u drzewa nr 70 (fot.51) należałoby powycinać odrosty u nasady pnia i usunąć posusz
- u wyrastających prawie z jednego miejsca trzech drzew oznaczonych numerem 71 (fot.52) powinno się powycinać odrosty i samosiejki oraz usunąć posusz, pozostawiając taki układ naturze.

Fot.53 i 54 Widok na buka nr 72 z dwóch stron

- wokół drzewa nr 72 (fot.53 i 54) należałoby powycinać samosiejki, a z korony drzewa pousuwać posusz, korygując jednocześnie asymetryczność budowy korony
- Wszystkie te prace pielęgnacyjne i konserwatorskie winny być wykonywane w sezonie letnim podczas trwania wegetacji drzew.

4. Uwagi końcowe

W trakcie wykonywanej lustracji i pomiarów drzew rosnących w „Alei Pomnikowej” zauważono na tej wąskiej, gruntowej drodze duży ruch pojazdów nie tylko osobowych, ale co gorsza dla zdrowotności drzew i ciężarowych o dużych gabarytach dowożących i wywożących towary do istniejących przy ul. Leśnej zakładów, powodujących niejednokrotnie obrywanie lub nadrywanie gałęzi od strony drogi, uszkadzając tym samym korony i same drzewa pomnikowe. Najlepszym rozwiązaniem dla rosnących tam drzew byłoby zamknięcie tej drogi dla ruchu kołowego, a szczególnie dla ciężarowego powyżej 2,5 tony. Nieutwardzona, gruntowa nawierzchnia w wyniku wielokrotnego przejazdu ciężkich samochodów jest coraz bardziej ubijana, szczególnie w deszczowe dni, stwarzając dla korzeni rosnących tam drzew, niekiedy stykających się z koroną jezdni, coraz trudniejsze warunki do ich rozrostu. Cierpią na tym przede wszystkim pomnikowe drzewa buków (widok niektórych z nich na dzień dzisiejszy jest opłakany), które za kilka lat przy

coraz intensywniejszej eksploatacji ciężkiego taboru może doprowadzić do ich unicestwienia, zamiast stanowić enklawę ekologicznego zakątka Gminy Kórnik. Drugie spostrzeżenie, jakie nasunęło się w trakcie wykonywania lustracji tej alei, to występujące wśród pomnikowych drzew „dzikie wysypisko” części samochodowych (fot.55), chociaż niedaleko (około 600 metrów) funkcjonuje PSZOK.

Fot.55 Porzucone części samochodowe

Może zainstalowanie monitoringu lub informacji o jego działaniu odstraszyłaby potencjalnych „dostawców niechcianych części zamiennych” od kontynuowania tego procederu.

Fot.56 i 57 Beładnie leżące pnie oraz oderwane od drzew pomnikowych konary i gałęzie

Po obu stronach drogi, pomiędzy drzewami, leżą beładnie oderwane od drzew i uschnięte grubsze konary i drobniejsze gałęzie, tworząc widok niezadbanej alei. Można by je, szczególnie te grubsze pnie, w uporządkowany sposób poukładać równoległe do drogi, stwarzając obraz zadbanej i objętej kontrolą prawdziwej „Alei Pomnikowej”. W leżących kłodach na pewno znalazłyby zdomowienie mniejsze żyjątko leśne, owady pożyteczne, czy też porosłyby je różne mchy i porosty lub grzyby saprofityczne.

Regularne wykaszanie rosnących tam chwastów i cykliczne sprzątanie różnorodnych śmieci podniosłoby estetykę tego miejsca i rangę samej „Alei Pomnikowej”.

Kórnik, 11.01.2023 r.

